

ישרָאֵל שְׁתִים עֲשֶׂרֶה עַל שְׁמוֹתָם. וְשָׁנִים
עַשֶּׂר הַבָּקָר הַלְוִי שְׁהָם תְּחַת הַיּוֹם.

הרום הוא קיומם הָעוֹלָם

בָּא ראה, כל ארבעת האגדים הָעֶלְיוֹנוֹם
שָׁאָמְרָנוּ, אף על גב שנתקשרים זה
בָּזָה, והם הקיום של מעלה ומטה, קיומם
של העולם יותר והוא הרום, משום שהכל
עומד בגלו, ונפש לא עומדת אלא ברות,
שָׁאָם נגראת הרום אפילו רגע אחד, אין
הנֶּפֶשׁ יכוֹלה להתקיים, וסוד זה כתוב (משל
יט) גם בלא דעת נפש לא טוב. נפש בלי
רhom איננה טוב, ולא יכוֹלה להתקיים.

שָׁנִים עֲשֶׂר אָבָנִים שָׁנִים עֲשֶׂר בָּקָר
בָּא ראה, אותם שנים עשר שאמרנו,
שהם שְׁתִים עֲשֶׂרֶה אָבָנִים, הם שנים
עֲשֶׂר בָּקָר שְׁמַחַת הַיּוֹם. משום כה גָּטָלוּ
אתם שנים עשר נשיאים (במדבר ז') כל
הבקר לעלה שנים עשר פרים וגוזן. והכל
הוא סוד עליון, וכי ישיגים בדברים
הלו, ישיגים בסוד החכמה הָעֶלְיוֹנוֹה,
שההעקר של הכל בָּה.

הָאָדָם נִבְרָא מִאָרֶבֶעָה יִסּוּדֹת

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מה שאמר רבי חזקיה,
שֶׁכְשֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת
הָאָדָם, מַעֲפָר הַמִּקְדָּשׁ שְׁלָמְטָה נִבְרָא,
וּמַעֲפָר הַמִּקְדָּשׁ שְׁלָמְעָלה נִתְהַנָּה בָוּ וְנִשְׁמָה,
וכמו שֶׁכְשֶׁנִּבְרָא מַהֲעָפָר שְׁלָמְטָה הַתְּחִבָּרוֹ
בָו שְׁלָשָׁה צְדִידִים יִסּוּדֹת הָעוֹלָם, כה גם
כְּשֶׁנִּבְרָא מִן הַעֲפָר שְׁלָמְעָלה הַתְּחִבָּרוֹ בָו
שְׁלָשָׁה יִסּוּדֹת שֶׁל הָעוֹלָם וְהַשְׁתָּלֵם
הָאָדָם, וְהַיְנוּ שְׁכָתוֹב (תהילים ל'ב) אֲשֶׁרִי אָדָם

וְאֶחָד מְלֻוָה לְחֶבְרוֹ מִשְׁלוֹ לְהַתְּקִשָּׁר זֶה
בָזָה. וְהַעֲפָר נָאָחָז בְּכָלָם, מִשּׁוּם שְׁנִי
צְדִידִים אֲוֹחֶזִים אֹתוֹ, אַשׁ וּמִים. וּרְוִיחָה
נִקְרָבָת לוֹ בְּשִׁבְיל שְׁנִי אֶלָּה וְעוֹשָׂה בָו
מַעֲשָׂה.

ברזיל מולד בברזיל

גָּמָצָא שֶׁבְשִׁמְתָּחִיבָר עַפְרָה עַמְּם, עוֹשָׂה
וּמּוֹלִיד עַפְרוֹת אֶחָרִים כְּמוֹ
שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שְׁזָהָב מּוֹלִיד עַפְרָה פִּסְלָת
יְרָקָה, שְׁהָיא כְּמוֹ זָהָב מִמְּשָׁחָה. כְּמוֹ שְׁכָסָף
שְׁמּוֹלִיד עַפְרָת, וכְּמוֹ שְׁנְחַשָּׁת הָעֶלְיוֹנוֹה
מּוֹלִיךְהָ בְּרִיל שְׁהָוָא נִחְשָׁת קְטָנָה. כְּמוֹ
שְׁבָרָזְל מּוֹלִיד בְּרָזְל, וִסְימָנָךְ - (משל כי)

ברזיל בברזיל יחד.

ארבעה היסודות קשורים זה בזו

בָּא ראה, אַשׁ רות מים ועפר, כלם אֲחוֹזִים
זה בָזָה וּקְשׁוּרִים זה בָזָה, וְאֵין בָּהֶם
פְּרוֹד. וְהַעֲפָר הַזָּה, כְּשֶׁהָא מּוֹלִיד אֶחָר
כֵּה, לֹא מַתְּקִשָּׁרִים זה בָזָה כְּאוֹתָם
עֶלְיוֹנוֹם, כְּמוֹ שְׁנָאָמָר (בראשית ב') וּמִשְׁמָם
יִפְרֹד וְהִיא לְאָרֶבֶעָה רְאַשִּׁים, בְּאֶלָּה הִיא
פְּרוֹד.

"שם הבדליך ואבן השם".

מִשּׁוּם שְׁהָרִי הַעֲפָר, כְּשֶׁהָא מּוֹלִיד בְּכָלָם
שֶׁל שְׁלָשָׁת הָעֶלְיוֹנוֹם, מוֹצִיא
אָרֶבֶעָה נִהְרֹות שֶׁשָּׁם נִמְצָאוֹת אָבָנִים
יִקְרָות, וְהֵם בִּמְקוּם אֶחָד, שְׁכָתוֹב שֶׁם
הַבְּרִיל וְאָבָן הַשָּׁם. וְאָוֹן אָבָנִים יִקְרָות
הָן שְׁתִים עֲשֶׂרֶה, וְהֵן לְאָרֶבֶעָה צְדִידִי
הָעוֹלָם כְּנֶגֶד שנים עשר שְׁבָטִים, שְׁכָתוֹב
(שמות כח) וְהָאָבָנִים תְּהִינָן עַל שְׁמוֹת בְּנֵי

זודר תהלים

להתעורר לשבח למלך. ואוז תשבחות מתעוררות, ונמצאת התבשנות הכלל. אשרי חלקו של מי שמתעורר לזוג זוג זה כבבא הבקר, והימין מתעורר ומחבקה, ואוז זוג חכל נמצא כאחד. (מלך, כשהבא הבקר והימין מתעורר ומחבק אותה, אז נמצא זוג הכל אחד, ואוז התבשנות מתעוררות ונמצאת התבשנות הכלל. אשרי חלקו של מי שמעורר לזוג זוג זה).

הנשמה עולה למעלה ומיעידה על מעשי האדם

בָּא ראה, בשעה שבני אדם ישנים וטוועמים טעם מות והנשמה עולה למעלה - עומדת במקום שעומדת, ונבחנת על מעשיה שעשתה כל היום, וכוחבים אותם על פתק. מודיע? משום שהנשמה עולה למעלה ומיעידה על מעשי האדם ועל כל דבר ודבר שיווצר מפיו.

דבר קדוש - עולה ובוקע רקיעים.

ובשאותו דבר שהוציא האיש מפיו הוא ברاوي, דבר קדוש של תפלה ותורה - אותו דבר עולה ובוקע רקיעים, ועומד במקומות שעומדים, עד שנכנס הלילה, והנשמה עולה ואוחזת אותו הדבר ומכניסתו לפניהם המלך.

שמר פתחי פיך

ובשאותו דבר אין כראוי, והוא דבר מדברים רעים, מלשון הרע - אותו הדבר עולה למקום שעולה, ונרשם אותו דבר ואותו חטא על האדים. זהו שכתבוב (מיכה ז) משכבה תיקך שמר פתחי

לא יחשוב כי לו עון ואין ברוחו רミיה. אימתי לא יחשוב כי לו עון? בזמן שאין ברוחו רמייה.

וידבר ה' אל משה לאמר נשא את ראשبني גרשון וגוו. רבי אבא פתח, (תחים לב) אשרי אדם לא יחשוב כי לו עון ואין ברוחו רמייה. הפסוק הזה אין ראשו סופו, ואין סוף ראשו. ויש להסתכל בו, וככה פרשווה.

בשעת תפלה מנחה הדין שורה בעולם

[זוהר במקבר פרשת נשא (דף קכא ע"א)] בא ראה, בשעת תפלה מנחה הדין שורה בעולם, ויצחק תקן תפלה מנחה, וגבורה עליונה שלוחת בעולם, עד שבא ונכנס הלילה, בשביב לקביל אותו (ללילה). ומהמן שורה תפלה מנחה, נפרד השםאל לקביל (אותו) ומתעורר הלילה. אחר שמתעורריהם כל אותם שומרי הפתחים שבחוץ, וכל בני מתעוררים בעולם ומחפשים, וכל בני העולם טועמים טעם מות.

בחמות השכינה משבחת וmiriyah קולה

[זוהר במקבר פרשת נשא (דף קכא ע"ב)] וברני נתבאר. בחמות הלילה מפש מתעורר השםאל במקדם, ושותנה הקדושה מעלה ריחות ומשבחת וmiriyah קול, ואוז עולה ושורה הראש לעולה בשמאל, והشمאל אז מקבלה.

הבקר הוא הזמן להתעורר לשבח למלך
או הכרוז קורא בעולם, שהרי זמן הוא